

Jensen) erklærede, at jeg havde udtalt min Tilfredshed med dette Forslag, men det er ingenlunde Tilfældet, tværtimod. Det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) var som sagt inde paa nogle smaa Drillerier, men jeg skal tilgive ham dem, jeg kunde jo gøre Gengæld og gaa lidt nærmere ind paa det, som Indenrigsministeren antydede, og erindre om, hvorledes jeg i Fjor Vinter . . .

Formanden: Det ærede Medlem anmodes om at holde sig til Sagen og ikke gaa ind paa Drillerierne.

Borgbjerg: Saa skal jeg lade være og kun sige, at jeg kunde have gjort Gengæld, men jeg maa ikke og vil heller ikke; Formanden kan være ganske rolig. Jeg skal kun sige, at naar Københavns Kommune faar den i hele Befolkningens Interesse saa haardt tiltrængte Million — det er det, der sker her —, saa, skønt den havde Krav paa mere og paa et bedre Grundlag, tager den Million, ogsaa med lidt Drilleri fra det ærede Medlems Side. Det gør ingenting, ikke Spor: den Million er vel det Drilleri værd. Men jeg tror, at hvis det ærede Medlems Drilleri gav sig Udslag i Handling, hvis det ærede Medlem i Københavns Kapitalisters Interesse vilde modsætte sig dette Fremskridt, saa vilde Sagen være en anden, saa skulde jeg ikke være sen til Gensvar.

Naar det ærede Medlem udtalte, at der efter dette rimeligvis vilde gaa adskillige Aar, inden vi naaede til en større Reform, tror jeg, han har ganske Uret ud fra hans egen Betragtning. Jeg glæder mig i høj Grad over de Udtalelser, der ere fremsatte af ærede Medlemmer fra Assens (Berntsen), fra Frederikssund (Sigurd Berg), fra Bjerre (Jørgen Jensen) og Silkeborg (Jacob Christensen). Disse mange Udtalelser fra Landbo- og Provinsrepræsentanter om, at dette er utilfredsstillende, hvad jeg er ganske enig med dem i, disse stærke Krav, der fra den Side ere fremsatte om fuld Ligestilling mellem Københavns Kommune og de andre Kommuner i Henseende til Beskatning, de stærke Ønsker om kommunal Formueskat, dette, at de netop have betonet det saa stærkt, er mig en Borgen for, at naar vi komme igen — og der vil forhaabentlig ikke gaa saa lang Tid, før vi have et andet Landsting, et bedre Landsting at forhandle med —, ville vi med den Tilslutning fra deres Side, som har givet sig til Kende i disse Krav, staa stærkt og langt stærkere end nu til at faa

det gennemført, der er vort Maal: fuld Ligestilling mellem København og de andre Kommuner.

Sigurd Berg: Efter Formandens Udtalelser for lidt siden skal jeg indskrænke mig til et Par ganske korte replicerende Bemærkninger. Jeg antager, at den højtærede Formand vil give mig Adgang dertil.

Det ærede Medlem fra Stubbekøbing (Keiser-Nielsen) kom med en højt mærkelig Udlægning af mine Ord. Jeg takkede for Tilslutning til vor Opfattelse, at man ikke skulde undlade at tage et Fremskridt, og heraf skulde efter det ærede Medlems Mening Følgen blive, at Vælgerne sluttede sig til de Kritikere, der heftigt angreb vor Politik. Det tror jeg ikke, det ærede Medlem vil opleve hverken i Stubbekøbing Kredsen eller noget andet Sted.

Til den højtærede Minister skal jeg efter Formandens Udtalelser kun sige, at jeg ikke skal komme ind paa Ministerens Udtalelser om de berømte Ord: Lov er Lov, og de søde Ord osv. Jeg tror, oprigtig talt, at vi ikke behøve at vente, til Vælgermøderne ere omme. Jeg tror, at Ministeren vil være ked af at høre dem meget, meget før. I øvrigt skal jeg, naar Ministeren udtalte, at man fra hans Side altid havde været af den Opfattelse, at man skulde tage et Fremskridt som det, der er Tale om ved dette Lovforslag, her til kun sige, at det Hundreder af Gange overfor Fremskridt, der vare langt, langt betydeligere end det, der her er Tale om, er hævdet fra den Side, at de Fremskridt, vi accepterede, vare alt for smaa. Derfor staaer hele den Optræden, Ministeren ved hele denne Sag har vist, i skarp Modstrid til den Optræden, man har vist tidligere overfor Resultatet af andres Forhandlinger med Landstinget.

Saa har jeg kun, idet jeg i Henhold til den højtærede Formands Udtalelse før har gjort disse Bemærkninger meget kortere, end jeg oprindeligt havde tænkt mig, en Bemærkning endnu til den højtærede Minister med Hensyn til Flertallet. Flertallet med Hensyn til denne Sag var jo ganske villigt til at følge den højtærede Minister. Der var ikke fjerneste Anledning for ham til uden videre at sige: Ja, naar Landstingets Flertal ikke kan samles om noget bedre, er den Sag omme. Nej, det kan ikke nytte den højtærede Minister at henpege herpaa, Sammenhængen er den ganske simple, at her paa dette